KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No. 8-9., Vol. 22., 1. září-September 1st, 1989.

With population of almost 500.000, Peel Region, comprising the City of Mississauga, City of Brampton and Township of Caledon, is fortunate to have a very effective police organization: PEEL REGIONAL POLICE FORCE, headed by the Chief, Willian Teggart. Community Relations unit is headed by popular Inspector Chris O'Toole/on right/. He is trying to have good contacts with many multicultural communities and was instrumental in creating "Peel Community and Police Race Relations Committee", in close cooperation with the Peel Multicultural Council. The official launch was on May 3rd, 1989 in Malton, in the presence of local M.P.P.s and the Chairman of the Region of Peel, Mr. Frank Bean. The purpose of this committee is to provide a forum for the community and the police to exchange views and discuss issues of mutual concern. The committee has set up 3 sub-committees: Education, Youth and Public Information. We are proud to publish a picture of the brand new Headquarters of the Peel Regional Police on Highway No. 10, just south of Brampton, Ont. One of the first groups to be given a guided tour were the publishers and editors of ethnic press, members of Canadian Ethnic Journalists and Writers' Club. All participants agreed it was a step in the right direction. Will another tour follow? MJ

NÁVRATY ZAJATCŮ

Za dobu okupace Afgánistánu Sovětským svazem zmizelo beze stopy na 400 sovětských vojáků a důstojníků. Osmdesát šest osob se podařilo osvobodit a vrátit do vlasti. Několik desítek vojáků zůstalo po osvobození ze zajetí na Západě, do SSSR se od loňského léta, kdy bylo oficiálně vyhlášeno, že vojáci, jež se dostali do zajetí, nebudou pronásledováni, se do SSSR vrátily tři osoby. Členové lidového výboru, mezi nimiž jsou i rodiče zajatých vojáků odcestovali do Islámábádu. Setkali se tam s představiteli afghánské opozice a pakistánského vedení. Za osvobození sovětských válečných zajatců platí Sovětský svaz zbraněmi.

VOLBY A EHS

V sedmi zemích Evropského hospodářského společenství – Belgii, Francii, Itálii, Lucembursku, NSR, Portugalsku a Řecku občané volili poslance Evropského parlamentu. V minulém týdnu se již konaly volby ve Velké Británii, Dánsku, Irsku, Španělsku a Nizozemsku. Letošní volby do Evropského parlamentu jsou označovány za historické. Mandát nových poslanců bude trvat až do roku 1994, takže překlene období, kdy mají být v Evropských společenstvích zrušeny hranice pro osoby, zboží a služby vytvořením skutečného jednotného trhu mezi dvanácti členskými státy EHS v roce 1992 *"VSL"*

The Washington Post

MARY McGRORY

Seeking Springtime in Prague

PRAGUE

Of the cities of Eastern Europe, Prague is the loveliest, by far—and the most lifeless. How can it be that the country that invented *glasnost* and *perestroika*, prematurely, 21 years ago, is standing by while its satellite neighbors move towards freedom and democracy?

Cheerless Warsaw, with its palpable pain, is nonetheless pulsing with political purpose, pushing its way to a kind of self-government that seemed impossible a year ago. Budapest is fairly prancing towards plurality and reform. But Prague, whose square medieval towers bespeak a proud culture, whose wits and intellectuals are world famous, is as out of it as the swans that glide up and down the Moldau, the river that runs through the city.

On weekends, Prague is deserted. Czechs flee to the country to breathe better, and freer, air. Or they go to West Germany to find goods ever scarcer at home. Only tourists remain. They come wide-eyed into the exquisite Old Town Square. They watch every hour the striking of the 14th-century clock, which sets off a parade of 12 apostles, a Turk, a dandy, a miser, and builds to a climax of gold cock crowing and bell chiming. Prague's buildings are mostly medieval and they were built by people who did not want the beholder's eye to fall on an undecorated inch.

Prague is a city meant for a story that begins, "Once upon a time." And for a generation, it has been a police state, with scant hope of change.

But Czechoslovakia is not dead, after 40 years of Soviet occupation, only sleeping. So says one of its brave dissidents, writer Jiri Dientsbier, whose job is stoker in a factory, and whose life work is protest.

In Poland, the spark was a labor union; in Hungary, the Politburo itself. Czechoslovakia had the best labor force in Europe, but a neglect of technology and standards has wrecked it. Under Alexander Dubcek, Czechoslovakia created the "Prague Spring." But Soviet tanks rolled into the city on Aug. 21, 1968, and put an end to it all.

But Dientsbier, a youthful 52, who worked for the state radio station and broadcast the invasion, is hopeful that if everyone pulls together, the storybook land may find a happy ending.

If, for instance, the new Polish parliament officially condemns Polish participation in the 1968 intervention by the Warsaw Pact countries.

If, for instance, the Hungarians, who are busy ripping up the communist manual, do the same.

If, for instance, Mikhail Gorbachev decides that the Czechs with their iron-headedness are making him look bad, says that 1968 was Moscow's mistake.

If Czechoslovakian youth can be restrained from major demonstrations on the invasion anniversary. "We should not be killing each other, when it is not necessary," says Dientsbier morosely. Students tell him and playwright Vaclav Havel, leader of Charter 77, a human rights group, that they are willing to be shot if it would mean change, rather than to go on listening to lies.

If, finally, the present regime could be convinced that this generation is the last one that would be willing to sit down with them at a roundtable.

"They are so stupid," he says contemptuously of the regime. "They were chosen only for their obedience and their incompetence."

Dientsbier is a man from whose company American politicians, who think it takes courage to oppose a flag-burning amendment, would greatly benefit. He has risked everything for his beliefs. When he was let out of jail in 1982, after serving three years, he was offered an exit visa and his fare to the West. "No thanks," he said, "it's my country, too."

He ceaselessly circulates petitions for political freedoms. Each gathers more signatures than the one before. He baits his security officer, who interrogates him every month.

After prison, Dientsbier had no trouble getting jobs, only keeping them. But he says his present occupation suits him fine, leaves him hours to read and write. He would to jail again rather than stop. His four children had trouble in school. It took three years to get permission for his daughter to go to Vienna to study law. They accepted a world of house searches and arrests, of having to do better than their fellow students to avoid expulsion.

Dientsbier is grateful to Amnesty International and other international organizations who kept his family from starving while he was in jail. These groups sustain all dissidents. The minute they go to jail, the checks start.

With glee, Dientsbier tells of a friend who got arrested for placing flowers on the grave of Jan Palach, the Czech patriot who burned himself alive to protest the 1968 invasion. "She said, 'I went to jail a poor girl; I came out a rich woman.' "

Jedním dechem

Byla poprava dr. Milady Horákové justiční vražda?

Otázka, která padla na nedávné diskusi v komunisty dočasně ovládané Praze.

Ano, byla. Tak, jako poprava Rudolfa Slánského — zněla odpověď.

A jsme tam, kde jsme byli na jaře roku 1968. Jak reálně existující komunisté a socialisté, tak ti s lidskou maskou, jmenují jedním dechem vedle sebe Horákovou, generála Piku, kněze Toufara a další umučené a zavražděné demokraty a — Rudolfa Slánského, Bedřicha Gemindera a další komunistické funkcionáře.

Manipulují — jak byli a jsou zvyklí. Snaží se zmást lidi, pokoušejí se zahladit rozdělující znaménko mezi demokratem a komunistou. Chtěli by, aby lidé doma i v exilu nerozlišovali.

Ale lidé nezapomínají. Nemají krátkou pamět, na kterou spekulují ti „lidé zvláštního ražení", jak o sobě rádi říkají.

Mezi vraždou Milady Horákové a stovek dalších demokraticky smýšlejících Čechů a Slováků a popravou Rudolfa Slánského je veliký, podstatný rozdíl.

Milada Horáková — Pika — Toufar — Broj — Sochorec aj. se stali obětmi komunistické nelidské justice, státní bezpečnosti.

Rudolf Slánský a jeho soudruzi zemřeli, jako se odpravují navzájem členové soupeřících zločineckých gangů, mafie a teroristických skupin.

Jedním dechem vedle sebe řadit Horákovou a Slánského skutečně nelze. Kdo tak činí, uráží památku Milady Horákové i těch ostatních obětí.

Nepřipusťme to!

"N. Politika" *Rudolf Ströbinger*

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto,Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 17:00*
Zámoří lodí ...	*$ 20:00*
Zámoří letecky ...	*$ 30:00*

Na seznamovací večer krajanů v předvečer letošního 42.Československého dne přišli naši zblízka i z dáli.. Všichni účastníci se shodli v tom,že to byl dobrý nápad,zvláště když k poslechu a k tanci vyhrávala třicetičlenná dechová hudba našich krajanů z Clevelandu. Zleva: dr.Rudolf Škarecký s paní Jiřinou, paní Lilly Hubená /dcera matúše Pavlíka/,Roman Honig a jeho manželka Marianne. Škareckých přijeli až z Mississaugy;naše čtenáře bude zajímat,že dr.Škarecký se narodil v Charbinu v Číně,kde jeho otec /ruský legionář / několik let žil. Seznamovací večer se konal v Estonském domě na Broadview Ave.

Jednou větou

20 let uplynulo od smrti Julie Syptákové. 15 let od odchodu paní Marie Gregorové a slovenského krajana v Peterborough,Jana Hajníka. Před deseti lety zemřela v Torontě dr.Naděžda Hradská a v Montreálu před 5ti lety odešel Josef Žáček.--Čtenář,který bydlí nedaleko Abbotsford,BC, nám sdělil,že na letošní Let. den je ohlášena dvojice nejmodernějších sovětských stíhaček,typu MIG-29 Fulcrum.--Do oslav 50.výročí příchodu baťovců do Kanady se zapojila aktivně odbočka Čs.sdružení Batawa-Belleville,specificky předseda br.Kvarda.--Janu Rubešovi se tak líbily básně Boženy Špačkové-Dvořákové, že vyslovil přání,aby je někdo zhudebnil.--Podle "Vanc.Sun" se ministr daní,Hon.Otto Jelínek, nyní zabývá nezvyklým problémem:jak zamezit pašování lacineho mléka z USA do B.C.--Sveik´s Dining Lounge je elegantní krajanská restaurace; adresa:40 Orchard View Blvd.,Toronto,Ont.M4R 1B9.Tel. 489-3215. Majitelé:Vince a Míla Ulrichovi.--Hon.Otto Jelínek otevřel nový daňový úřad v č.77 City Centre Drive,Mississauga,tel.566-6168.Do něho spadá i Etobicoke.--Úpravu prostoru kolem bronzového pomníku "Obětem komunismu" na Masaryktownu navrhl zahradní architekt Milan Havlín z Montreálu,který byl v 50.letech odsouzen čs.komunisty k trestu smrti a nebyl popraven jen proto,že byl mladík. Pomník je obžalobou rudého teroru po celém světě.--Výbor tzv."Demokratického sboru pomoci" ve Vancouver,BC,vydal"Programové prohlášení",které podepsali Jan Drábek a dr.Ivan Nohel,předseda tamní odbočky Čs. sdružení. Jedním z požadavků je resignace současné čs.vlády.--Jiří a Erika Jelínkovi se z London,Ont. přestěhovali do Lambeth, Ont. Jerry Hásek zas z Pickering, Ont. do Campbell River,BC.--Prof. Oskar Morawetz vytkl listu "Globe and Mail",že věnoval minimální pozornost skonu slavného dirigenta Von Karajana./Viz dopis redakci 2.8./--V důsledku toho. že v ČSR nyní úřady pokládají nezákonný pobyt na západě za pouhý prohřešek a navrátilcům vynese pokutu /v tvrdé valutě?/,lze očekávat, že se z Kanady bude vracet do ČSSR větší počet lidí, kteří požádali o asyl a dostali pracovní permit. Po několika měsících v Kanadě se nebudou vracet s prázdnou kapsou. /Podle sdělení dr.Zichy,se letos vrátilo do ČSSR 13 lidí tohoto druhu./--Básník V.Jaroslavský,DDA,FIBA,napsal báseň "Příteli Josefu Kytlovi",kterou předal jeho vdově.--Výstava památek z WW2 je stále přístupná veřejnosti v č.9 Wellington St.E.,Brampton. Info:451-9896.--Marian Šťastný napsal článek "Our Task is to Help Free Slovakia".Toto hokejové eso je vice-předsedou Svetového Kongresu Slovákov.--Vyšla kniha o motoc.závodníkovi F.Mrázkovi "A Passion Observed",304 stran.--Dr.Zicha měl 2.7. "65",ale ve své humanitární práci pokračuje.--"Calgarské Listy" mají dobrý tisk a úpravu.--Anežka a inž.Jan Mráček byli na návštěvě u své dcery Olgy v New Jersey,USA.--Nejpopulárnějším jídlem u Hany Benešové-Procházkové v St.Catharines,Ont./viz inserát na str.3 nahoře/ je svíčková;následují:vepřová,guláš,řízek..--Letos je tomu 20 let,co v Torontě zemřel dr.Moudrý a 10 let,co v Montreálu odešla paní Božena Vlčková. Čas pádí jako splašená kobyla..

Na večírku v Estonském domě byli také tito přespolní krajané: zleva - Tom A.Dojáček z Montreálu a manželé Kučerovi z Wasaga Beach,Ont. /Kučerovi měli až do nedávna motel na Floridě./

—Manžel mne překvapil s jeho přítelem ...
—Že si na takové věci zveš ještě kamaráda!

Ať jdeš do Sokola!

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

AMERICAN EXPRESS

American Express Travellers šeky BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP
- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Platíme úrok na šeková konta.

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny: pá. a pátek 10-7, út. až čtvrtek 10-5.

kultura

„ČESKO, MORAVSKO, SLOVENSKO"

„Příští měsíc jedu do Česka!" — tuto větu slyší člověk stále častěji. Nejde mi ani tak o její náplň jako o to, že Česko vlastně neexistuje. Jestliže tohoto výrazu používá člověk „sprostý", budiž mu odpuštěno, ale jeho výskyt u vzdělanců a v některých exilových novinách zaráží. Neexistuje Česko, tak jako neexistuje Moravsko. Jsou jen Slovensko, Morava a Čechy. Jistě může mást výraz Československo, ve kterém se Česko objevuje. Je to ovšem složenina, která má opodstatnění v historii a v pravidlech tvoření nových slov skládáním.

Z historie víme, že výrazu Česko používal často ve svých projevech Hitler, a to v hanlivém slova smyslu, když mluvil o „Tschechei". Výraz zaváněl skrytým zvukovým společenstvím s jistou zemí na Balkáně, o jejímž hospodářství se vždy mluvilo ne v dobrém slova smyslu. I dnes je možno tento výraz občas v Německu slyšet.

Jen doufám, že to všechno nedojde tak daleko, abych po čáse třeba slyšel zpívat: „Česko krásné, Česko mé..."

Jan Schovanec, Karlsruhe

ZA JOSEFEM FROLÍKEM

Ačkoli býval na vteřinu přesný a na slovo vzatý, tentokrát nedal vědět nic, a tak jsme se dozvěděli až příliš pozdě, že v prvé polovině května zemřel na Floridě, a pod vypůjčeným jménem, Josef Frolík.

Byl dlouho a bolestně nemocen, přesto neustával v práci, ve které započal, když jako šestnáctiletý mladík ukazoval v květnových dnech roku 1945 americké dálkové patrole cestu ze Smečna u Kladna do Terezína. Tato zvláštní, a veřejnosti nepříliš známá, tajná mise vyslaná OSS k vyzvednutí prominentních osobností z území, které bude obsazeno Sovětskou armádou (Wallenbergův osud už varoval), přivedla Josefa Frolíka do prostředí, ze kterého už neodešel až do smrti.

NAŠI V USA

Už 30 let uplynulo od smrti Růženy Pelantové v N.Yorku. Pocházela ze Sulislavi u Stříbra. Věnovala se sociální práci a politice /za čs. stranu nár.socialistickou/.--Před 15ti lety odešel býv.čs.studentský předák Emil Ransdorf.--V Jericho,VT byly slavné křtiny nedávno narozeného syna Petra a Věry Benešových. Dostal jméno Joshua Peter Christopher.U křtu nechyběl ani dědeček Petr Beneš,Sr. a babička Anuš Benešová,residenti St.Catharines,Ont. "Je to náramný fešák",napsala nám babička Anuš. Gratulujeme!--Pro špionáž ve prospěch SSSR je vyšetřován kpt.let.Jan Vladimír Hirsch,33,pražský rodák a americký občan od r.1971. Působil v záp.Berlíně.--Saarlandská universita /v Saarbrücken,NSR/ udělila čestný doktorát politických věd dr.Janu Kmentovi z Ann Arbor,MI.--V New Yorku oslavil "65" dr.Jiří Horák,gen.tajemník Rady svobodného Československa a hradecký rodák. Působí na Mahattan College jako profesor.--Vše,co má vztah k historii našich krajanů v USA a v Kanadě . vděčně přijme dr.Miroslav Rechcígl,1703 Mark Lane,Rockville, MD.20852,USA.--V Betlémě ve státě Pennsylvania bude ve dnech 13.až 15.října t.r. Konference o moravských bratrech. Přednášet budou např./podle abecedy/:J.Anderle,R.Green,J.Ligus,G. Lindt,M.Rechcígl,D.Schattschneider,S.Segert,L.Scott,T.Sovik a M.Wagner. O "Ekumenickém významu české reformace" promluví děkan basilejské university Jan Milíč Lochman. Během konference bude veřejnosti přístupný světoznámý archív Moravských bratří. --"Večer moderní české poesie" měl velký úspěch ve Westwood, CA. /poblíž Los Angeles/. Hlavní zásluhu měli:Oton Kovařík a Jiřina Fuchsová.--Čs."diplomat" Jan Fejgl se u piva chlubil, že operuje 10 agentů ve Washingtonu a okolí; FBI ho přistihla při činu a vypověděla z USA.--F.W. nám poslal rukopis své práce o ceském vládním vojsku.--Dr.Milíč Čapek /Newark, DE/ byl šokován zprávou,že v ČSSR se v autonehodě zabil jeho dobrý přítel Vladimír Herčík,s kterým se znal 50 let. /Oba ujeli z Paříže na kole den před německou okupací do Pau./--Uncas s Dudlou prohlédli staré záznamy z Lgbg z r.1948 a zjistili,že vyd.t.l. vedl smíšený skautský oddíl tam od září do prosince. Před tím byl vedoucím Mirek Vošický,který žije kdesi v Austrálii.--Také na Floridě mají naši krajané Masaryktown. Je blízko Port Richey,FL.--Jan Kuncíř poslal jménem Čs.senátu v exilu dopis pres.Bushovi. /V září navštíví Mnichov a Vídeň,kde dříve ve službách AFCR působil./--M.Zapletal z NY plánuje s manželkou návštěvu Švýcarska a Francie. Poslal gratulaci gen.let.Ambrušovi k jeho 90.narozeninám.--Rada svob.ČSR zaslala dopis pres.Bushovi a gratulaci kard. Tomáškovi do Prahy /k jeho 90.narozeninám/.--Václav Míla Hyvnarovi oslavili v Clevelandu 40.výročí své svadby. Vyhrávaly 3 krajanské kapely.--V Hillside,MI.zemřel náhle Ant. Slováček.Pocházel z Brumova na Valašsku.--Kdo ví,kde žije V.Hradecký? --Pražský "Hlas revoluce"se nedávno zmínil o tajné skrýši zbraní na hradu Kokoříně za Protektorátu a o spolupráci tamní skupiny s ilegální skupinou továrníka Vincence Hodka v Holešovicích.--Básně "Trnitá cesta"z pera Boženy Dvořákové-Špačkové,lze za $3:50 objednat na: G.Kobylka,POBox 159,Berwyn,IL.60402 USA.--Hokejista Petr Klíma dostal 35 dní vězení za opilou jízdu. Stalo se to ve státě Michigan.

Martin Zapletal, slovenský krajanský pracovník, se 1. února 1989 dožil v New Yorku 75 let. Narodil se v Nitře, kde také vystudoval a pracoval až do vzniku tzv. Slovenského štátu. Tehdy ho spolu s manželkou Margitou, židovského náboženství, (Martin Zapletal sám pochází ze smíšeného manželství) odsunuli do pracovního tábora v Seredi. Jeho těhotnou manželku pak zařadili do transportu židů do koncentračního tábora v Oswiencimi, kde byla a přežila za nelidských podmínek a utrpení až do roku 1945. Tam také porodila syna Pavla. Po osvobození se rodina zase sjednotila a přestěhovala do Žiliny, kde Martin pracoval mimo jiné též ve slovenském sportovním životě. V roce 1967 opustil Slovensko a po překonání různých překážek se dostal do Spojených států, kde si zajistil existenci. Zapletal se pak plně věnoval sbírání a uveřejňování materiálu o utrpení slovenských židů. Byla to velmi namáhavá a finančně náročná práce pod heslem: povězte národu pravdu. Psal a přednášel o tragedii slovenských židů, ale při tom úzkostlivě dbal, aby neublížil dějinám slovenského národa.

Za zásluhy v této práci byl Martin Zapletal zvolen do National Executive Committee American Federation of Jewish Holocaust Survivors a za člena výboru v Society for History of Czechoslovak Jews. Martin Zapletal žije se svou manželkou v Queens, New York a je členem výboru místní skupiny SVU.

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...
SOMETHING SPECIAL
T.O. ← STREET
Q.E.W.
Niagara → NIAGARA
200 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300
George & Hana Beneš

Otec biskup Škarvada měl věru šťastnou ruku,když do osiřelé české katolické farnosti v Los Angeles CA. poslal dp.Dimitrije Colankina /na obrázku/.Působil před tím v Texasu. V LA se rychle seznámil s krajanským prostředím,obnovil a vylepšil po technické stránce "Věstník kat.Misie" a rozšířil působnost i na San Francisco,San Diego a jiná místa,kde sídlí naši krajané. Sympatické je také,že Otec Colankin je aktivní sportovec: účastnil se místního marathonu a dobře se umístil../"Věstník" má pěkné kresby,ale hlavně: dobré fotografie z farních podniků!/ Přejeme mu jen zdar v budoucnu!

Z Woodside,NY,USA přijel na poslední Čs.den a na odhalení pomníku "Obětem komunismu" Ota Rambousek, autor několika knih o 50.letech a o kom.teroru.

Paní Zdenka Kučerová /vpravo/ žije na odpočinku u svého syna /vlevo/ v Honolulu. Pěstují si na zahradě vlastní banány..

Pojištění je věc důvěry
Téměř 40 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou
SUN LIFE OF CANADA
VLADIMÍR VÁLEK, F.L.U.
Senior Representative
Tel. 626-3004
21 Four Seasons Pl.,Suite 300,ETOBICOKE,Ont. M9B 6J8.
Východně od 427.

O LETCÍCH

Zvláštní číslo let.revue "ICARÉ",věnované čs.letcům ve Francii 39-40 má přes 100 stránek a stojí asi 75 fr.- zájemci nechť píší na adr.:ICARÉ,Tour Essor 93,14-16 rue de Scandicci, 935 00 Pantin,France.--18.8.tomu bylo už 40,co v Anglii zemřel na srd. záchvat Karel Kuttelwascher.--Paul Denham žije na Kanárských ostrovech.Jak se jmenoval dříve?--T.Karas nám poslal několik jmen kursistů v Cranwell /snímek vyšel v "KL" nedávno/.Stojící zleva:Karas,Šulc,Bebenek,x,Dubrava,Buchta,Barabáš a Matějček. Sedící zleva:Hroch,"Baby",F/L Hughes,x,Mikulec,Novák a x.Kdo má adresu vdovy po Pohlodkovi?Žila v Little Rock,Arkansas.--J.Doubek se domnívá,že letci z ČSSR,kteří přijedou na Velký slet v r.1990,by mohli ssebou přivézt knihy o letcích z let 45-47.Výtěžek z prodeje by Svaz mohl použít na financování sjezdu. Jiný nápad:k sjezdu by měla vyjít knížka s fotografiemi a textem o tom,co se stalo s našimi,co žili od r.1948 za hranicemi.Něco jako letecká "Poslední pocta".--Hanka Fischlová,roz.Voglová,navštívila Václava Kordu v Amityville,NY.Oba vypadají dobře.--Máme text deníku Fr.Pokorného z Hrádku,od července 39 do dubna 1942. Padl nad Kanálem La Manche. 9.4.42.--Doma má v dohledné době vyjít kniha M.Žůrka "S polskými letci proti Luftwaffe". Dokončuje rukopis o 311.pod názvem"Lovci mořských vlků",t.j. něm.ponorek v Biskajském zálivu. --Podle M.L. se dr.Čejka dopouští chyby,když při líčení poměrů v Ciz.legii v sev.Africe se dovolává jen informací od Fejfara,Janoucha a Kocmana,které jsou negativní.--Na fotce učitelů létání v Olomouci:V první řadě první zleva je Robiš Ossendorf-Osenský,v 2.řadě poslední zleva je Bohuš Netopil.--Máme parte týkající se zesnulého Oldřicha Doubka,autora knihy "Ikarové bez legend a bájí". Bylo mu 81 let. /Pěknou recenzi o jeho knize napsal do tisku doma Miloš Sedlář./--Doubkův článek "Osud dopravních letců předválečné republiky" přineseme příště celý.--Jiří Osolsobě:"Zbylo nás devět": má 238 stran a vyšla v Praze nákl.98.000 výtisků.Osolsobě byl u 311. napřed střelcem a radio-operátorem;po výcviku v Kanadě pilotem Liberátora. Zemřel 19.5.1975 v USA.--V galerii statečných v "HR" vyšel portrét mjr.Arnošta Valenty.Přineseme.--Také portrét Em.Novotného byl zajímavý.--Petr Radosta popsal poslední vánoce 311.v Tain ve Skotsku v r.1944.Peruti tehdy velel W/C Kostohryz.--P.Radosta popsal úlet dvou letounů s čs.posádkami z fr.letiště v Agen,18.6. 40.Letoun Bloche-310 pilotovaný K.Schořem přistál v Anglii.Letoun Amiot 351 pilotovaný J.Irvingem /s pasažéry O.Žantou a A.Kedou se cestou ztratil a přistál v Záhřebu v Jugoslávii.--Ota/"Icik"/Špaček nám zapůjčil pěknou fotografii Rudy Ptáčka.--Kdo ví,co se stalo s baťovcem Medřickým?-J.Lenhoff měl tato RAF čísla:nejdřív 7880 66,potom 198150.--Na Velký slet v Londýně se z ČSSR zatím přihlásilo 180 osob.--Máme parte Vlad.Herčíka,který přišel o život v autonehodě v ČSSR,ve věku 72 let. K neštěstí došlo u Vsetína na Moravě 12.6.89.--Jiří Hartman měl RAF č.81907.--Ve Zwolle v Holandsku bude ulice Oty Smika. Šodek,Soukup nebo Zikmund od 312.by o něm měli napsat,co si pamatují.. Ted Smith,autor knihy "Spitfire Diary",v ní popsal Smikův poslední let. Ota Smik je pohřben na kan.vál.hřbitově v Aldegen u Brugen. Hřbitov je u města Brugen,ne u Gentu.--Šéfem výcviku u 2.let.pluku v Olomouci před válkou byl por.Svozil.Co se s ním stalo?-- Por.V.Jelínek sloužil u 138.Sq. a padl 10.3.42 u Stradishall, Npor.Jiří Macháček ze Sedlčan od 145.Sq. zahynul 8.7. 41 u Lower Park Farm. Kdo o nich ví víc?--Dolly Prchalová prodělala snadnou operaci kýly. Sešla se s prof.I.Svitákem, který se domnívá,že v sabotáži letadla se Sikorským měl prsty sov.agent Philby.--J.Matura sídlí na Baleárských ostrovech.--List "Haló sobota"přinesl článek P.Radosty "311.nad Berlínem".--F.Peřina oslavil v Las Vegas v dubnu "78";doufá,že přijede s paní na Velký slet příští rok.--Dcera gen. let.J.Berounského ve Švýcarsku má možnost zakoupit pro svého otce místo na hřbitově Brookwood,i záhlavní kámen.Ráda by přijela na sjezd letců.--Karel Schuck se po 44 letech sešel s Gustavem Netrefou,který pocházel ze Saskatchewanu a nyní bydlí v Anglii.--Otu Hrubého zavřeli v 50.letech na 2 roky a dodnes neví proč..--Sloužil u čs.let.jednotek v Anglii za války Jan Turin-Růžička,býv.interbrigadista?--Posl. dopis od Louise Hessové má datum 14.3.89.--V Torontě žije mech.od 311 Keller.Kdo o něm ví víc?--Trchala létal v akrob. teamu s Menšíkem a Trnkou. Menšík se zabil v Anglii a Trnka žije na Slovensku. Trchala žije v Torontě.-- V Litovli zemřel Josef Kuhn od 311.--Letošní ledn.číslo "Aviation News" přineslo zajímavý článek "The Last Fighting Biplane",o stíhačce B-534,Avia.--Máme úplný seznam čs.letců na panelech v Runnymede.--Vzorem let.brožury ke sjezdu v Anglii by mohla být příloha švýc."Magazínu".--M.Liškutín dostal povýšení na S/L koncem roku 1956,po třetí túře u RAF /49-51 Wellingtons,51-54 Meteors,54-56 ITF Nicosia/.--Por.Jozef Gryč ze Slovenska zahynul 12.9.41 u Edinburghu ve Skotsku / nad mořem/ ve srážce s cílem při střelbě.--Žije v Kenyi Jano Lazar?--Máme podrobný životopis Karla Kopala.Nar.se 7.12. 1915 ve Vysoké nad Jizerou,zemřel 8.1.1988 v Jablonci n/ Nisou.--Kdo znal Rudu Čagánka,zbrojíře u 312?--Letec Alex. Matúš žije v Jižní Francii.--MUdr.Josef Kudrnka od 311.zemřel v Praze. V Torontě žije jeho dcera.--V Bratislavě žije střelec od 311.Pukančík.--18.8.oslavil R.Půda "77".--První let z Prahy do Liddy a zpět proběhl 23.až 26.11.46. Letadlo OK-WDI mělo posádku:Karel Šeda,E.Prchal,B.Procházka,O.Langer a E.Karenová. Cestující byli manželé Novákovi.Máme foto.--J.Kabelka z Armadale,WA,by rád měl další podrobnosti o Jindrovi Beranovi,který byl sestřelen nad Belgií a je pochován v Rožné nad Pernštejnem.

3.6.1939 na nádraží v Těšíně,na cestě do Krakova. Zleva:Mrázek,Nezbeda,Čáp, Zimprich,Podroužek a Smolík. /Karel Čáp musel utíkat do Polska 2x,protože po prvé ho polští celníci vrátili do Protektorátu./

Sidi Bel Abbes,Alžír,2.srpna 1939.Zleva - první řada nahoře:X.,Páteček,Liškutín,Snepfenberger,Kohout, X.,X.,Lang,Kresta,Zadrobílek,Doležal,Valošek,Doležal,Jícha a X. Druhá řada shora:Hrubý,Müller,Fencl, Popelka,Mansfeld,Čáp,Krůta,Fína,Mašek,Mikuláš,Příhoda,Radina,Štefan,Vejlupek a X. Třetí řada shora: Kopeček,Šlampa,Červinka,Novák,Poslužný,capr.chef Beck,Musálek,Jirsák,serg.X.,Knaifl,adj.Vebr,kp.Laimay,Hrnčíř,serg.Sarosi,Linka,serg.Schwarz,Smolík, Vrecl,Súza a Bulis. Sedící zleva:Stehno,Anderle,Vindiš,Vopálecký,Kučera,Kopecký,Kyselo,Staněk a Břečka. Kdo nám pošle chybějící jména?

Kdesi ve Francii, asi na jaře 1940.. První zleva je Karel Čáp, druhý je "Sráda" Příhoda, osmý je Zadrobílek a devátý /poslední/ Vindiš. Kdo jsou ostatní?

312.čs.stíhací peruť RAF za války. Chybí Dvořák. Horní řada zleva: Mráz, Novotný, Vavřínek, Soukup, Čermák, Smolík, Zákravský. Střední řada zleva: Mlejnecký, Kohout, Pošta, Světlík, Kocfelda, Chábera, Budil, Motyčka. Dolní řada zleva: Štička, Kopeček, Václav Šlouf, Vancl, Kasal, Stehlík a Čáp. /Všechny fotografie na této stránce jsou z archívu Karla Čápa, Christchurch,New Zealand./

O vojácích

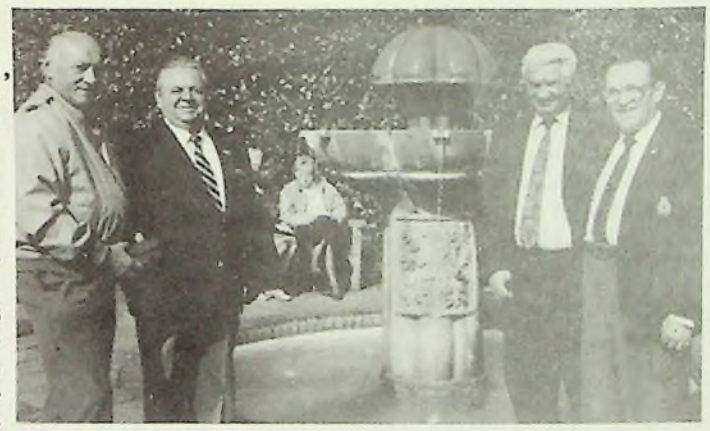
Došla nám zajímavá data o Pražské národní gardě,kterou založil Karel IV. Koncem 20.let jí velel inž.Králíček. Naciste gardu zrušili a čs.komunisté obnovu činnosti nedovolili /už v r.1945/.Co se stalo s jejími historickými prapory,nikdo neví.--Doma vyšly tyto zajímavé knihy:"Čs.tanky a tankisté","Čs.dělostřelecké zbraně","Zněl zrady zvon".--Na letošní slavnosti v Agde letí z Brazilie J.Souček a Štefan Hudík,hoteliér z Ria.--2.čs.pěší horský pluk se postavil na odpor Polákům,když se v březnu 1939 pokusili vojensky obsadit prostor u Čadce na Slovensku.Jeden z našich důstojníků dostal za statečnost Čs.válečný kříž; byl později v Anglii.--M.S.znal v opavské voj.věznici pplk.Ferdu Moravce v 50.letech. Byl souzen se skupinou plk.Tomšíka,který byl pobočníkem gen.Svobody. Později byl v dřevařském komandu v Leopoldově,spolu s prof.Černým a Honzou Filipim.--Kompletní vojenské archívy čs.vlády v Londýně byly v 50.letech převezeny do Moskvy..--Podle V.H. npor.B.Wiesnera ubil při výslechu Miroslav Pich Tůma,sovětský agent,který se svým gangem čs.úřadům nepodléhal a měl centrálu v Pelcově ulici na Malé Straně. Pobočky byly ve "statku"v Dejvicích a v chatě ve Velké Úpě.K. Kaplan tuto skupinu nazval sovětskou agenturou,do jejíž činnosti nesmělo zasahovat ani vnitro,ani KSČ.--Zatím nemáme žádné zprávy o por.Veverkovi,který za války působil v Marseille a v Londýně.--Podle spolehlivých informací pracoval npor.B.Wiesner už před válkou na ostravsku zpravodajsky;v Londýně byl za války přidělen k 2.oddělení /k Bartíkovi/.--Novinář a zál.důstojník Feigel-Gel se po porážce Francie dostal do Švýcar;pak se objevil u našich jednotek u Dunkirku. Kdo ho znal?--Znovu-odhalení sochy gen.M.R.Štefánika v Paulhanu v jižní Francii se plánuje na 7.1o./podle zprávy od V.Holuba/.--Ruda Brill,předválečný dělostřelec z Litoměřic,byl na Středním východě.V Anglii ho udělali spojovacím důstojníkem a učil spojaře v St.Neots. Konec války ho zastihl u Dunkirku.--"Jerusalem Post" přinesl zprávu o angl.vydání Kulkovy knihy o čs.jednotkách v SSSR. Článek tvrdí,že nejvíc dekorovaným čs.důstojníkem u Svobody byl Arnošt Steiner a že na Dukle padlo 1.000 vojáků a důstojníků židovské víry.--Kdo ví něco o býv.zemském veliteli v Košicích,gen.J.Šnejdárkovi?--Býv.příslušník čs.strážního útvaru u am.armády v záp. Německu, Berka,zemřel 7.8. v nemocnici v Idar-Obersteinu,NSR.--Tábor v Agde původně byl pro 24.000 osob.První tam byli špaň. republikáni. Našich bylo 11.405 /1.čs.divise/,pak Židé /byli vládou ve Vichy vydáni na smrt Němcům/ a naposled uprchlíci z Indočíny. Oslavy 50.výročí příchodu našich budou 19.až 21.září t.r.,za účasti asi 60 ti našich ze staré vlasti.-- Z.M.nám daroval starší čísla "Osvobození" s daty:3.55, 2.56,3.56,dále č.53, 54,55,56 a 57. Nemáme žádná čísla vydaná v letech 1951 až 1954, jakož i 1958 až 1972. Vyšlo něco v letech 1973 a 74?--Máme listinu 55ti mužů,kteří z našich šli do služeb Svobodných Francouzů. Jen tam chybí Bob Moravec..--B. Wiesnera v letech 1939-1945 znal dobře také Karel Petrů,který nedávno zemřel v Kalifornii.--Gen. Josef Bartík zemřel doma 20.5.68 na cirosu jater.--Major Jiří Pokorný byl u 2.p.p. v Anglii a po válce velel 13.tankové brigádě v Olomouci. Po únoru 48 žil v Anglii a od r.1965 v USA,kde zemřel v r.1975 ve věku pouhých 65 let.--U Tobruku padli:Gutfreund, Spitz,Kohn,Roznětínský,npor.Tržil,Kutal,Adámek,Cívka,Kapusta, Kyjovič,Mesároš,Vašíček a Sudr. Kaufman se oběsil v nemocnici v Tobruku. Jiná úmrtí:čet.Gotlob se oběsil v Sarafandu v Palestině,Boxan se zastřelil v Idlib v Syrii,Kmošek učinil totéž v Naharia v Palestině a je pohřben v Haifě.--V Praze zemřeli:29.5. 89 inž.Zdeněk Stav,22.8.84 škpt. Josef Šimůnek a 9.7.87 plk.inž. Jiří Valenta,rodák ze Sezemic.--A. /Peter/ Tesař se setkal v Torontě po skoro 50ti letech s mjr. Svatoněm.Gen.Kudláček měl za války krycí jméno Hutník.--Doma vyšlá brožura /37 stran/ "..Nikdo nesmí být zapomenut" popisuje odboj na Podbořansku a má zajímavou kapitolu o vol.Češích.--Mjr.dělostř.Viliam B.Hanuš zemřel 21.4.89 v Pacific Grove v Kalifornii. Sloužil u "vládního vojska v Itálii,přešel ke Spojencům a bojoval u Dunkirku.

Na letošním Čs.dnu v Masaryktownu u Toronta zastihl náš fotograf tyto dva zajímavé muže. Jsou to dva Háskové,ale nejsou příbuzní. Oba jsou majoři. Vlevo je mjr.Rudolf Hásek,velitel úderného praporu čs.ruských legionářů během I.světové války. Vpravo je major John Hásek,který si svou hodnost vysloužil v kanadské armádě. /Podle odznaku na klopě,má mjr.J. Hásek kanadský parašutistický výcvik./

Kdesi v Anglii za 2.války..První zleva je Maxa,třetí zleva Jirka Opočenský. /Z archívu dr.Jar.Němce,Washington,D.C./

V rámci letošní Valné hromady Čs.Obce legionářské v Londýně / v dubnu /,se někteří účastníci rozjeli do Leamington Spa,kde naši vojáci za války byli posádkou. U kašny postavené v místním parku na počest čs.parašutistů a vojáků se sešli zleva: Jiří Pavel,Vladimír Dufek,M.F.Kafno a Josef Kytl. /Ten zemřel 16.5.v Torontě. Br.Kafno byl tak dojat náhlým odchodem Jožky Kytla,že na jeho počest napsal krásnou básničku,kterou příležitostně otiskneme./

Leamington Spa,31.5.1989: slavnostní položení věnce čs.vojákům a parašutistům v Jephson Gardens. Skupinu vedl předseda místní odbočky Čs.Obce legionářské,br.Gustav Knotek-Kay. /Ten zemřel náhle dne 26.6.89./ Foto nám zapůjčil Vlad.Dufek a autorem byl br.M.F.Kafno.

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

Slovenské národné povstanie

Písal mi syn jedného plukovníka, priateľa, ktorý hral významnú úlohu v Slovenskom národnom povstaní. Otecko - píše syn - ako viete, zomrel v komunistickej väznici - ubili ho na smrť - a mamka (ktorá sa na lístku podpísala) strávila 10 rokov vo väzbe. Úprimne Vás pozdravujeme, stď.

Akými nepredstaviteľnými hrozami a utrpením musela táto rodina prechádzať. Nemci a ich Gestapo nás povstalcov jednoducho odpravilo. Od nich sme nič nečakali a čakať nemohli, Naši komunisti, ľudia, ktorí majú tú drzosť, že sa hlásia k nášmu národnému pôvodu, sa s jednoduchým odpravením neuspokojovali. Vymýšľali a dodnes vymýšľajú tie najrafinovanejšie spôsoby, ako ľudí mučiť telesne aj duševne a pomaly ubíjať a zabíjať. U človeka pomerne mladého a silného, ako bol plukovník "S", muselo to trvať mesiace, kým ho umordovali, a jeho žena, mladá, krásna, musela strávit' 10 rokov v neustálom strachu pri nekonečných výsluchoch a týraní. Nie, niet na svete ani jedného divého tvora mimo človeka, ktorý by sa niečoho tak perverzného a ukrutného mohol dopustiť.

Začalo to v auguste 1944, keď Nemci, na žiadosť Dr. Tisu začali odzbrojovať slovenskú armádu, ktorá sa však vo svojej väčšine postavila na odpor a ktorého sa nevzdala ani keď bola zatlačená do hôr a musela bojovať proti krutej zime, hladu a presile nepriateľa. Tak sme čakali na spojeneckú armádu Sovietov. Prišli a priviezli so sebou i stalinskú, komunistickú ideológiu surovej, neľudskej diktatúry. To, čo sa zachránilo z dostojníckeho zboru povstaleckej armády (t.zv. Prvej československej armády na Slovensku) pred Nemcami a Gestapom, to padlo za obeť komunistickej OBZ (Obranná spravodajská služba, vedená plk. Raicinom). Tí, čo neušli včas za hranice, prešli peklom neľudských vyšetrovacích metód, nekonečného väznenia a úbijstva. Ľudovodemokratický režim nás dôstojníkov demokratického a národného zmýšľania nepotreboval. Ľudí, ktorí bojovali za slobodu, ani potrebovať nemohol. U niektorých nepomohlo ani hlásiť sa do služieb komunistov. Načas niektorých potrebovali pri budovaní tzv. ľudovo-demokratickej armády, potom ich však zahodili. Tak skončil náš boj. Tí najlepší prišli o život doma, alebo museli utiecť a opustiť zem, pre ktorú boli ochotní umierať. Ťažko je vyrovnať sa s myšlienkou, či opravdu ešte stojí zato sa obetovať, alúžiť pravde a bojovať za slobodu. Niet sa čomu divit', že mnohí rezignovali, stali sa podivínmi a chceli mať pokoj od ľudí aj od spoločnosti. Tých, ktorí sa nevzdali nádejí vo víťazstvo pravdy, ostalo málo a aj tí sú často terčom štípavých poznámok o nenapraviteľných, zapadlých vlastencoch. Ale aj to prestalo mrzieť. Presvedčenie, ktoré pramení z osobných skúseností a štúdia ľudstva, je silnejšie než to, čo sa dnes nastoľuje a čo sa vidí ako stav beznádejný. Stav beznádejný snáď môže jestvovať u jednotlivca, ale nie u národa, ktorý žije a existuje vyše tisíc rokov a chce ešte žiť. Sú v ňom aj dnes jednotlivci, ktorí podávajú svedectvo našej pravdy aj za cenu nepredstaviteľných utrpení. Pokiaľ budú jestvovať ľudia schopní sa obetovať a veriť vo víťazstvo pravdy, spravodlivosti a vyššieho povolania človeka, nie je nič strateného a nič beznádejného. Mučiarne a popravy sú prostriedkami ustrašených, ktorí sa boja odplaty a vlastného pádu. Silný sa nebojí a preto nemusí ani zastrašovať. Slovenské povstanie u nás, u vojakov a dôstojníkov vzniklo z nášho presvedčenia, že bojujeme za pravdu a slobodu. Za pravdu, ktorá napokon zvíťazí a s ňou aj sloboda našich národov.

/Tento článek byl napsán v r.1979./

O PARAŠUTISTECH

František Trpík, který patřil do para skupiny GLUCINIUM, se narodil 11.10. 1914 v Ostravě. Prošel Baťovou školou práce ve Zlíně a pak pro firmu pracoval v letech 1928-1940 jako dělník, adm. úředník a účetní. 31. 3. 1940 přešel přes Javorník na Slovensko a odtud dále přes Maďarsko, Jugoslávii, Řecko a Turecko do Bejrutu a do Francie. Tam sloužil u 1. pěšího pluku, po porážce Francie odešel do Anglie a pak se obvyklou cestou dostal do para skupiny GLUCINIUM. I on padl do rukou Gestapa /27.7.1944/, dožil se v pankrácké věznici osvobození a vrátil se domů. Po válce znovu pracoval v Baťových podnicích, nejprve ve Zlíně a později v gumárně v Zubří.--v para skupině GLUCINIUM byl i Ludvík Hanina, který se narodil 10.10.1912 nedaleko Užhorodu na Podkarpatské Rusi. Bojoval ve Španělsku na rep. straně a z Francie se dostal do Anglie a do čs. armády. Dožil se osvobození v nac. vězení na Pankráci, po únoru emigroval do Kanady. Zemřel v Austrálii. Skupina GLUCINIUM byla vysazena v noci z 3. na 4. července 1944 v prostoru Purkarce u Českých Budějovic.--Parašutisty z GLUCINIA a tříčlenný výsadek CHALK /npor. Bohumil Bednařík, četař Josef Künzl a rotný Frant. Nedělka, hlídal na Jenerálce' u Prahy gestapák Jan Freylach /nar. 9.8.1895 v Rudolfově u Č. Budějovic/. Čtvrtý člen skupiny CHALK, rt. Vladimír Hauptvogel byl 13.5.1944 mezi obcemi Větrov a Smolotely u Kamýka nad Vltavou, při pokusu o útěk z rukou Gestapa, zastřelen.--2. Čs. paradesantní brigáda v síle 2.700 mužů byla vycvičena v Jefremově v Tulské oblasti a velel jí pplk. Vladimír Přikryl. Měla 70% Slováků, 15% Ukrajinců a 14% Čechů. V dubnu 1944 se přesunula do Proskurova, kde výcvik pokračoval. Brigáda zasáhla do dukelské operace, ale po 23.9. přesunuta na Slovensko, přímo do centra SNP. Prvému praporu velel mjr. Karel Fanta, druhému mjr. Fr. Voves, veliteli oddílů byli škpt. Josef Srp, škpt. Ivan Pazderka, npor. Moravec a npor. Chovanec. Později velel 1. praporu kpt. S. Uchytil. Štábní rotě a průzkumné četě velel škpt. Pavel Marcely.--Máme hlášení pilota L. Anderleho, příslušníka 138. perutě RAF, o neúspěšném letu s parašutisty skupiny SILVER A na území Protektorátu 7.11. 1941. Navigátorem byl npor. Kvapil a jako dispečér letěl škpt. Jaroslav Šustr. Letoun Whitley VZ 9125 měl pro operace nad ČSR nedostatečný dolet a na palubě musely být proto záložní nádrže na benzín. Pro sněhovou bouři se letoun vrátil do Anglie. Hlášení praví: "Pro zdárné plnění operačních úkolů je naprosto nutno mít letoun o lepší výkonosti". Pilot poukazuje na to, že Poláci mají pro své operace 3 letouny typu Halifax, na přímý zásah Churchilla.

OPERACE CHROMIUM

Sledovala zpravodajské a spojovací poslání s možností jeho rozšíření ze severovýchodních Čech do Prahy. Tříčlenná skupina parašutistů patřila k nejzkušenějším a po stránce odborné k nejlépe připraveným mužům zpravodajského odboru. Velitelem byl určen kapitán Václav Knotek. Působil po celou dobu války v blízkosti plk. F. Moravce jako odborník na šifry a kódy a patřil k tvůrcům elementům celého programu zvláštních operací. Byl autorem jejich kódovacích názvů a uplatnil svoji zkušenost a invenci též v obraně proti radiovým protihrám gestapa. Dalším ve skupině byl podporučík Jan Štursa, s pověstí skvělého radisty. Vykonával ji od roku 1942 na VRÚ. Po absolvování ŠDZ působil jistý čas na správě II. odboru ve studijní skupině, faktický plnil povinnosti sekretáře jeho přednosty, plk. F. Moravce. Trojici uzavíral poručík Karel Tichý ve funkci zástupce velitele. Patřil k nejstarším parašutistům. Ve speciálním výcviku byl od června 1941 a získal praktické zkušenosti z činnosti v německém zázemí účastí na operaci DESTROYER ve Francii.

Úkol skupiny CHROMIUM byl všeobecně zpravodajský a spojovací. Měla působit v severovýchodních Čechách s předpokladem, že odtud pronikne do Prahy. Standartní výstroj a výzbroj byla doplněna dvěma radiovými komplety typu MK, jež byly známy svojí výkonností a spojovacím plánem HANA. Za zmínku stojí použitý šifrovací klíč, který sestával z knihy, předtištěné razítkovým písmem. Každá její stránka sloužila k zašifrování jediné zprávy. Po použití měla být vytržena a zničena.

CHROMIUM mělo přistát v blízkosti obce Peřimov u Jilemnice a do kontaktu s domácím odbojem vstoupit prostřednictvím Josefa Lukeše, který byl v Peřimově mlynářem a pekařem. Měl styky s místní odbojovou organizací, disponoval vybudovaným úkrytem na vrchu Strážník a podporoval skupinu partyzánu a uprchlých sovětských zajatců. Tento kontakt připravila operace DESTROYER v Paříži koncem léta 1944 prostřednictvím jeho bratra Jana Lukeše. Žil zde a vykonával v tamní české kolonii funkci starosty sokolské jednoty.

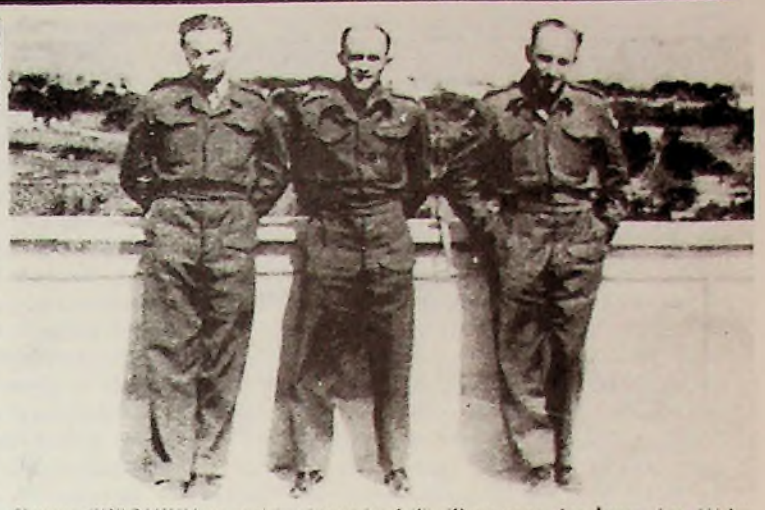
CHROMIUM se přesunulo 12. března 1945 do Itálie na vyčkávací stanici v Bari. Po celou přípravnou fázi operace bylo kryto názvem ČAPEK. 17. dubna se přemístilo do Risignana, kde se setkalo se skupinou MORTAR a kpt. Knotek vedl intenzivní jednání o urychlení odletu do vlasti. Správa americké letecké základny operační let odkládala. Argumentovala vývojem válečné situace na území Čech a Moravy, postupem sovětských a amerických armád. Měnila též několikrát odletovou základnu. 20. dubna 1945 bylo rozhodnuto, že se operace provede z letecké základny v Dijonu, ale nakonec opět došlo ke změně a 23. dubna byla s definitivní platností zvolena základna v Brindisi, kam se skupina přepravila.

Během této doby navštívil kpt. Knotek dvakrát Londýn. Údajně proto, aby zde pomohl s rozšifrováním několika depeší. Není však vyloučeno, že jeho cesty souvisely s neoficiálním posláním, které mělo CHROMIUM údajně plnit po vysazení.

Jeho původní úkol byl koncipován na přelomu roku 1944-1945 a podle některých poválečných pramenů měla skupina plnit speciální politické úkoly podle dispozic prezidenta Beneše. Šlo s největší pravděpodobností o pokus navázání přímých kontaktů na zbytky ÚVODu a ON a přispět k vytvoření reprezentativního vedení odboje v českých zemích. Tak byla zřejmě pojímána tato část zpravodajského poslání v době, kdy skupina byla formována. Situace se zásadně změnila po odjezdu prezidenta a části vlády do SSSR a Košic. Potom již CHROMIUM nemohlo s prezidentem spolupracovat bezprostředně a zdá se, že tato část úkolu byla fakticky zrušena. Pokud trvala dále, a V. Knotek se po válce v tomto smyslu několikrát nepřímo vyslovil, byla omezena na urychlení povstání v českých zemích, respektive na to, aby se vůbec nějaké konalo. Zbytek československé administrativy v Londýně projevoval v tomto ohledu jisté pochybnosti a netrpělivost (Hupert Ripka a Jan Masaryk), která se odrazila i v rádiové korespondenci s domovem.

CHROMIUM startovalo do operace dvakrát. Poprvé v dubnu 1945 letounem Halifax ze základny v Pize. Nad Rakouskem byl letoun napaden nočním stíhačem a pilot se vyhnul střetnutí složitým manévrem, změnou kursu a výšky a přes Jugoslávii se vrátil zpět na základnu. Druhý let absolvovala společně s MORTAREM v noci 4. května 1945. Liberátor hledal marně doskokové plochy. Pro špatnou viditelnost země se operační let omezil pouze na shazování letáků a opětně skončil návratem na základnu v Brindisi.

V dalších dnech, mezi 5. a 9. květnem 1945, kdy v Praze probíhalo povstání, se parašutisté marně snažili přemluvit britské velení SOE v Itálii, aby je vysadilo přímo v Praze v průběhu dne, na plochu dnešního Jarova, Ořechovských hřbitovů a nákladového nádraží na Žižkově. Operace byla s konečnou platností odvolána a zrušena 9. května a v polovině června téhož roku se CHROMIUM vrátilo do vlasti.

Skupina CHROMIUM na vyčkávací stanici v Itálii. Zleva: ppor. Jan Štursa, kpt. Václav Knotek, por. Karel Tichý

THE NEW ENVIRONMENTAL PARTNERS FUND

TOGETHER, WE CAN MAKE A DIFFERENCE.

Created by the Government of Canada, the Partners Fund will make $50 million available over the next five years for projects to help local groups protect, preserve, enhance and restore our environment.

Anyone can get involved.

If you're a member of a service club, community organization, environmental group or a school or youth group, discuss the Partners Fund with your leaders. If you have a good idea, organize your own group and apply to the Partners Fund soon.

How much can a Partner receive?

Partners can receive up to $200,000.00 over three years, depending on the size of the project. In keeping with the idea of partnership, the federal contribution is limited to 50 per cent of the total cost.

Environment Canada Environnement Canada

Many ways to be effective.

Clean up local parks, lakes or streams. Develop new community or office recycling programs. Use your imagination and get involved!

Apply soon

The first deadline for applications is September 1st, 1989 with awards to be announced in early autumn. Beginning in 1990, there will be three deadlines each year: March 1st; June 1st; and September 1st.

For more information or for an application kit to get your ideas into action, please write or call the Environment Canada office in your province or territory.

Ontario:
Environmental Partners Fund, Environment Canada,
25 St. Clair Avenue East,
Toronto, Ontario
M4T 1M2
Phone: (416) 973-6467

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Z Bohosudova se hlásí,že tamní sovětské tankové jednotky poslaly za poslední 2 měsíce do šrotu v Novorosysku 23 tanků T-72. Celkem má z ČSSR odejít ještě letos 1.500 mužů,192 tanků a 20 letadel.--Červnové číslo "Čs.světa" věnovalo celou jednu stránku torontské krajance,paní Anně Zapletalové,roz.Ševcové,která vlastní cestovní kancelář Tatra Travel na Bloor St. Před tím pracovala skoro 20 let v kanceláři Čs.Aerolinií v Torontě. Tvrdí, že v ČSSR byla nejméně 60x. Loni byla mluvčí delegátů krajanských spolků/s levicovou linií ve svobodném světě/ na Staměstské radnici v Praze. Vede v Torontě taneční soubor Tatra Dancers. Tvrdí se,že se narodila v Bradlu v severní Kanadě.--Býv.zahraniční ministr kom.vlády,dr. Jiří Hájek, navštívil nedávno svého syna v Norsku. Novinářům se vymluvil, že je na soukromé návštěvě.--V Basileji se konalo náboženské shromáždění na téma "Mír ve spravedlnosti".Pozvaný čs.kněz Václav Malý nedostal čs. výjezdní visum,ač měl být jedním z hlavních řečníků.--Podporu široké čs. nekomunistické veřejnosti má politické a společenské hnutí nazvané "Demokratická iniciativa",s centrálou v Praze a tiskovými středisky v Brně,v Plzni a v Bratislavě. Mluvčími hnutí jsou dr. Emanuel Mandler,Karel Doležal,Eva Štolbová,Martin Litomiský a Karel Štindl. Ve vedení nejsou žádní komunisté:ani bývalí,ani současní,tím méně reformovaní.--6.5.položili příslušníci Občanské iniciativy na náměstí v Plzni /na místo,kde měl stát pomník americké armádě/ velkou kytici a asi 250 občanů zazpívalo státní hymnu. Policie přihlížela se zájmem,ale nezakročila,ač vzpomínka nebyla úřady povolena.--Revue "Slovensko" v č.5 přineslo zajímavý článek o gen.M.R. Štefánikovi "Ako meteor v dejinách" s fotografiemi.--Na Slovensku je populární hud.skupina "Bez ladu a skladu" z Trenčína.--V Záp. Tatrách žije podle posledního sčítání už jen 213 kamzíků.--V červnu 88 byl v Šumperku znovu odhalen pomník Stalina,zatímco mluvčí Charty 77 požádali čs.úřady,aby v Praze dovolily stavbu pomníku obětem stalinismu v 50.letech.

Soukromá restaurace v Plzni

V Plzni byla otevřena první soukromá restaurace. Pokračuje v tradici dřívější hospody U Hrabačků, která existovala na témže místě již před dvaceti léty. V mezidobí byly pohostinské místnosti přeměněny na byt. Nová restaurace v přízemním domku na hlavní ulici v Plzni — Božkově má 60 míst u stolů a čepuje desítku Gambrinus, prodává láhvovou dvanáctku a má i studenou kuchyni. Majitel J. Hrabačka zůstává řidičem, avšak v podniku se změní v číšníka. Pomáhají žena a dospělé děti. Restaurace U Hrabačků mohla být zařazena klidně do třetí třídy, majitelé se však rozhodli pro čtvrtou.

Zemřel štajgr Miloš Švamberg z Pluta

Mnozí z nás, které komunisté zavřeli hned po únorovém puči a přes Bory poslali na hnědouhelné šachty u Mostu, vzpomínáme s vděčností na štajgra Miloše Švamberga.

Tento ušlechtilý a statečný člověk, který nám pomáhal kde mohl, zemřel dne 2. dubna t.r.

Kondolenci je možno poslat na adr. jeho manželky:

Božena Švambergová,
Důl Pluto
CS — 435 33 Louka u Mostu

Pište doporučeně a pokud možno s návratkou, aby v rámci glasnosti nebylo možno tak snadno dopisy ukrást.

"NP" Josef Jelínek

Krajan,který před časem navštívil starou vlast a výzkumnou stanici pro chov koní ve Slatiňanech, nám zapůjčil tuto pěknou fotografii čtyřspřeží černých lipicánů. Doma jim říkají také kladrubští vranci. Toto plemeno bylo oficielně likvidováno v roce 1927 a teprve po 12ti letech mohl známý čs.zootechnik,prof.František Bílek /16.12.1985-25.3.1972/, chov obnovit.Regenerační proces probíhal původně v Průhonicích. Jeho pomocníky byli MVDr.Richter a dr.inž.Jindřich Steinitz,poválečný ředitel státního hřebčína v Kladrubech n/Labem. V jejich stopách se zdarem jde nyní vedoucí výzkumné stanice inž.Jaromír Dušek,jehož otec působil v Tlumačově. Ve Slatiňanech vydávají zajímavé "Studijní informace o chovu koní". Hojně navštěvované je stálé hipologické museum v zámku ve Slatiňanech,které je přístupné veřejnosti od dubna do října, od 8 do 17 hodin. V museu upoutají návštěvníka vzácné obrazy koní, fotografie z Velké pardubické a pod. Je tam i oddělení kpt.Rudolfa Poplera.

Pochod obojetníků

Ne, nejsem proti, pročpak, že?
Už dlouho mysleli jsme staře,
mysleme ted' zas chvíli jaře.
Ne, nejsem proti, třebaže ...
Být zase pro je stejné zlo.
Jeden holt neví — řekneš ano,
co ale bude zejtra ráno?
Jak by to s námi dopadlo?
To pomyšlení zazebe ...
A nikde žádné východisko.
Že není? Je a hodně blízko:
Mysleme hlavně na sebe!

Jakub Pastor

Zvláštní zpráva

50.000

V létě roku 1968, několik týdnů poté, co nekomunistické strany v Československu obnovily svou činnost bez diktátu a dohledu KSČ, zaznamenala Československá strana lidová vstup 100.000 člena. Od března do srpna 1968 tak vstoupilo do ČSL přes 80.000 občanů. Po okupaci přestalo zveřejňování údajů o počtu členů nekomunistických, již opět zglajchšaktovaňýčh stran. Nyní oznámil v Praze německy vydávaný propagandistický týdeník „Neue Prager Presse", že Čs. strana lidová má téměř 50.000 členů. Poprvé se tak veřejnost dověděla, že stranu opustilo během 20 roků více než polovina členů. Buď vystoupili nebo byli pro svůj kritický postoj k jejímu normalizačnímu vývoji vyloučeni.

V poslední době počet členů ČSL opět pomalu stoupá — k nemalému nadšení vedení strany. Neboť ti noví — ale i část starých členů — otevřeně žádá, aby ČSL projevila v době tolik omílané „přestavby" svůj vlastní nezávislý postoj. Především na Moravě se množí hlasy, aby současné vedení odstoupilo a uvolnilo cestu minulostí nezatíženým funkcionářům a členům. Trnem v oku je především generální tajemník strany Josef Andrš, poslušný vykonavatel pokynů KSČ a Národní fronty. Jen zásluhou zásahu předsedy ČSL Zbyňka Žalmana byl návrh odvolat Andrše z funkce v předsednictvu ČSL zamítnut, Ale vše nasvědčuje tomu, že éra normalizačních posluhů končí také v lidové straně.

"NP" (rst)

AFCR

PORADY novým čs. uprchlíkům ve všech otázkách usídlení a emigrace udílí:

AMERICAN FUND FOR CZECHOSLOVAK REFUGEES
Orlandostrasse 3
D-8000 München 2
telefon (089) 29 18 39

Kancelář ve Vídni má adresu:
AMERICAN FUND FOR CZECHOSLOVAK REFUGEES
Gumpendorferstrasse 5
A-1060 Wien VI
telefon (0043-222) 56 34 75

Adresa v Kanadě:
AFCR, Box 392
Port Credit P.S.
Mississauga, Ont. L5G 4M1

Na adresu v Kanadě lze splácet dluhy za letenky.

Pavel Tigrid

TAK TEDY DUBČEK?

1989: vedení KSČ je očividně už zády ke zdi, dusná letargie vládne ve straně, která chtěla být avantgardou. Kde je vakuum, tam se nakonec něco navalí; není-li k mání nic nového a dynamického, pak obvykle to, co se aspoň jakžtakž hýbe a může být vydáváno za pohyb. V daném případě nezbývá než konstatovat, že zatím největší naději na zaplnění politického prázdna má reformní komunismus ročník 1968, pravda, ještě jednou mírně zreformovaný pro soudobou naléhavou potřebu fungujícího kompromisu. Tahle firma se nejen nabízí jako jediná možná alternativa, ale má svého představitele a tudíž i svůj symbol. Navíc nezanedbatelný.

Milan Hübl, bývalý přítel, pak politický vězeň Husákův, nám ho představil ve dvou větách, které by neměly zapadnout: "I když, jak většinou doufáme, se prosadí kurs spjatý s Gorbačovovým jménem, nebude snadé rozhýbat to u nás. A znovu se ukáže nezastupitelnost Dubčeka a těch kolem něj, neboť jen oni mohou postavit mosty ke Gorbačovovi a ovlivnit pozitivní tříbení názorů v mocenských strukturách." Vyšlo v pražské samizdatové publikaci Ze zásuvky i bloku v dubnu 1989, a zároveň v římských Listech. Posledně jmenovaný "časopis socialistické opozice" už jistou dobu - a od Dubčekovy triumfální návštěvy v Itálii a podpory, jíž se mu dostává od komunistické strany této země, ještě energičtěji - postrkává bývalého prvního tajemníka KSČ na politickou předscénu. V mezinárodním kontextu i v Československu, kde na tom pracuje hned celý tým stoupenců "demokratického socialismu". A v Bratislavě i v Praze, jak tomu nasvědčuje skandování Dubčekova jména na protiřežimních demonstracích, je dobrotivý Saša opět populární: nikoli snad jako intelektuál, ale jako politik. Naproti tomu Václav Havel, nejproslulejší politický vězeň režimu, požívá nesporné úcty u stále rostoucího počtu spoluobčanů, ovšem výlučně jako spisovatel-intelktuál, příkladný obránce lidských a občanských práv. Na těchto právech se ovšem shodnou všichni, alespoň deklarativně (to stvrzuje základní dokument Charty 77 a podpisy, které nese).

Ale se společností se musí hnout i jinak a prý i účinněji. Reformní komunismus, před dvaceti lety převálcovaný sovětskými tanky, je dnes jedinou reálnou politickou alternativou, přesvědčují nás jeho stoupenci v Československu i v zahraničí. Třeba jen na chvilku, dokonce třeba i jen naoko, říkají někteří; přechod k případně zcela otevřené společnosti a k nefalšované parlamentní demokracii nemůže být za dnešního stavu v sovětském bloku i v Československu než pozvolný, po etapách. Navíc, zatím jenom my, sirotci obrody z roku 68, můžeme předložit koherentní politický akční program. A Dubček, rovněž jen přechodně, poslouží jako symbol, lidé za ním půjdou, je jim sympatický, prohrál, ale nevzdal se... Argumenty, kterým nelze upřít jistou logiku a oprávněnost. Jako je nebylo možno upřít Benešovým analýzám v roce 1945. Tehdy to znělo takto: Sovětský svaz je rozhodující mocností v Evropě, podle toho se my, Čechoslováci, musíme řídit a jedině my můžeme k němu vybudovat most důvěry mezi Východem a Západem; proto také musíme být lidovou demokracií a komunisté v ní vedoucí silou, zahraniční politika bude neposkvrněně prosovětská. A i tehdy se tvrdilo, že jiná reálná politika neexistuje, i nekomunisté museli pěkně mašírovat v Národní frontě, taky třeba i jen naoko, vždyť demokracie nakonec přece jen zvítězí. Výsledky na sebe nedaly dlouho čekat a byly katastrofální.

Poučení: jestliže se opravdu ukáže, že reformní komunisté a jejich program z roku 1968, gorbačovsky přičesaný, ještě jednou vstoupí do politické hry s šancí v čs. společnosti zabrat, pak je nutné už dnes a dostatečně hlasitě vyjádřit obavu, že to bude pohyb nikoli dopředu, ale zpět. Aspoň o dvacet let. Pro společnost to může být na chvíli lepší než dnes, aby to pak bylo o to horší. O to horší bude také vystřízlivění a zklamání. Reformní komunismus má jedno společné se slepou uličkou: nikam nevede, nic definitivně nevyřeší, jen prodlužuje život systému, který není k životu. Vychází z premis, jejichž rozpornost prokázali kritikové, nejednou z vlastních reformních řad, už před třiceti a více roky. Polský marxista Leszek Kołakowski jej porovnal s pokusem usmažit si sněhové koule.

Existuje však ještě jiná možnost. Není na hned, ale tím lépe, práce na ní potřebuje čas. Je to alternativa neskrývaně politická, jasná i prostá, a zemi, o níž je řeč, nikoli cizí. Je určena třemi nezaměnitelnými hodnotovými pojmy: svoboda, demokracie, nezávislost. Snadno srozumitelný program, který teď hledá svou postavu. Může to být jenom liberál a demokrat bez bázně a hany. A musí to být člověk z masa a krve, řadový občan nepovýšený a nepovyšovaný. Známá a konkrétní tvář, tady a teď. To všechno ukazuje jedním směrem k jedné osobě, které se do politiky nechce. Jsou ovšem v historii situace, které jedinci takového formátu a takových vlastností nedovolí odmítnout politickou roli, naopak ho do ní dotlačí. Takový snad bude bezprostřední osud dnešního kandidáta, zítra doufejme i nositele Nobelovy ceny míru Václava Havla.

čvjc."Zpravodaj"

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

21.8.by se byl dožil 90ti let Vladimír Brůža,který zemřel 10.6.75 v Utrechtu v Holandsku.--4.8.by oslavil dr.L.Linczényi "80".--30 let uteklo od smrti hud.skladatele B.Martinů ve Švýcarsku;je pochován v rodné Poličce.--Krajané v Austrálii vzpomínají na F.Vávru,který zemřel před pěti lety.--Stan Schottl,resident v Malmö ve Švédsku,navštívil Rakousko a místa, kudy před 40ti lety utíkal za svobodou. /Jeho synovec si z Řecka vyřizuje emigraci do Kanady./--Luboš Šrámek, resident Francie,je na prázd.praksi v Dürenu,NSR a od října mu začne škola v Poitiers.Na pařížském aerosalonu upoutal jeho pozornost franc.vrtulník Panther,schopný i letu na zádech.--V pařížském Museu de la Publicité je od 14.7.otevřena velká výstava /120 exponátů/ Alfonse Muchy,majetku Ivana Lendla. Jan Ostrovský poslal některé materiály z výstavy museu města Ivančic,Muchova rodiště. Mimořádnému zájmu se těší galerie českých hudebních skladatelů.--Na dotaz sdělujeme,že Pension Moravia má adresu:Schlüsselstr.59,8437 Bad Zurzach,Switzerland. Tel.056-49-20-89.Majitelé:manželé Jarolímkovi.Léčí reuma,žlučník,játra.-- J.Grygar nám poslal dokumentaci o záhadných kruzích v pšeničných polích v hrabství Wiltshire. Že by sopečná činnost?--Zámečníci Libor Horák /Straden,Rakousko/ a Milan Halas /Bad Neustadt,NSR/ usilují o emigraci do Kanady.--Manželé Josef a Vlasta Švehlákovi z Adelaide,S.A. na své cestě kolem světa dorazili do Shelton,CT.,USA.Koncem září navštíví Kanadu.--Poslední číslo švýc."Zpravodaje" /č.7-8/89/ přineslo zajímavý článek Jana Mlynárika "Před 45 roky v Tatrách-Povstanie očama chlapca a poznaním historika".--Lubor Zink napsal celkem 3 sbírky básní,které vyšly za války v Anglii. Pro vážného sběratele potřebujeme všechny tři. Kdo je má a chce prodat?--Cestou do Říma se dp.Petr Eliáš z Austrálie chce zastavit u přátel v Kanadě;napřed ale pokřtí přírůstek do rodiny Peterků v San Diegu.. V Torontě by měl být koncem října t.r.--51 letý D.Dvořák přežil havárii DC-10 v Sioux City,Iowa. Mezi 111 obětmi havárie byla 64-letá krajanka L.Bláhová z Liberty,PA.--Krajan objevil na letišti v Devonportu na Tasmánii čs.letadlo Meta Sokol MD40. Majitelem je dr.P.Grant z Deviot.--Otovi Šikovi vydají ve Švýcarsku knihu "Jarní probuzení-vzpomínky".Objednávky na:Polygon-Verlag,Postfach 1737,8048 Zürich,Switzerland. Kniha má 350 stran a bude stát 30 šv.fr.--Bohouš Pastrňák se ozval z Alice Springs,NT.Má radost z došlých pohlednic a knih. --Světový sjezd Židů původem z Československa se bude konat v Tel Avivu od 26.4.do 5.5.1990.Další informace:Mrs.Ch.Selzer,13816 Turnmount Rd., Silverspring,MD 20906,USA.--Manželé Kartousovi z Austrálie navázali přes "KL" spojení s paní Šandovou v Torontě.--Jenny B.nám sdělila,že manželka gen.Bartíka se dívčím jménem jmenovala Libuše Kuklová. Jenny přiletí 16. 9.na svadbu své vnučky do Rawdon,Que.--Knihu od Jana Shustra/pův.Šustr/ "Story of a Bohemian" lze za $12 objednat na adrese:Un.Writers Publications Ltd.,Ailsa,Castle Gate,Penzance,Cornwall,UK. Doporučujeme!--Zasláno:"Češka 28/165,t.č.v NSR,hledá pomoc v Kanadě.Sponzor-vyrovnání-čestné jednání".--Joe a Kay Vlčkovi z Wellingtonu přesídlili do Auckland. Na N. Zélandě jsou nadmíru spokojeni.--Kniha "Český šlechtic František Schwarzenberg" je k dostání u ČSNRA,2137 So.Lombard Ave.,Room 202,Cicero,IL.60 650,USA za $20.--Arch.Vladimír Čačala nebyl baťovec a žije v Auckland,N. Z. Baťovec Kácal zemřel na Trinidadu asi před 20ti lety.--Velký úspěch má hra"Up in the Gallery-The Story of Marie Lloyd" v King´s Theatre v Southsea v Anglii. V hlavní roli je výborná Adrienne Posta,dcera čs.RAF letce Karlíka Pošty. Hru napsal Robin Davis. Adrienne vystoupila před časem v roli Piaff v Torontě.--V.Balejka /29414 Bayend Dr.,Rancho Palos Verdes,Ca.90732,USA/ vydal nové číslo skautské "Stopy",52 stran. Stojí $4.--Ve Frankfurtu,NSR,vyšlo další číslo "Fechenheimské Drbny",nezávislý literární občasník pro kulturu a jiné zbytečnosti. Má asi 80 stran zajímavého obsahu.--Jiří Sochor napsal pro "Londýnské Listy" poučný článek o poměrech na Pankráci a v Opavě v 50.letech. V kom.vězení poznal gen.Toussainta a gen.Čílu.--V Austrálii zemřel náhle krajan Jan Marouš,40.--Kdo zná Aloise Žáčka,býv.záp.vojáka? Jeho poslední adresa byla ve Švédsku.-- J.K.Baby-dr.Josef Kratochvil vydal v NSR další číslo "Čs.Skauta-exulanta".--M.Skopek /Rakousko/ poslal pozdrav z Itálie.--Arnošt Vostřejš se se svou novou paní usadil na Mallorce.--Pěvkyně Miluška Šimková měla velkou radost z pamětní medajle od melbournské skupiny Čs.Obce legionářské, k 70.výročí založení ČSR. /Má také tatínkovu medajli,kterou dostal v Litoměřicích v den 85.narozenin TGM./--Luboš+Míla Baerovi/Švédsko/ byli v Las Vegas a jinde v USA. --Prof.Výborný žije s paní v Kenmore/Brisbane,Qld.-- V Brisbane zemřel inž.Fr. Kent-Křehula.--Baťovci v Austrálii: O.Čech,L.Březný, O.Plešek,V.Samek,R.Šícha, K.Vytopil,Lad.Vrla,G.Jelínek. V Anglii:F.Vyměta.-- V Sydney žijí MUDr.Bohuna Stejskalová a Jana Baborová /z Hořic/.--Naši v Adelaide dokončili velký společenský sál v Čs.klubu.

Red.Jaroslav Kusý,předseda Čs.křesťanské demokracie, resident Mnichova,oslavil 22.4. v kruhu nejbližších přátel ve Stuttgartu své 70.narozeniny! Byl u toho mj.Opat Opasek, Msgr.Kubovec a čeští kněží Valerian,Valík,Holas a Koval. Narozeniny měl 18. 4 a nikdo by mu "70 nehádal..

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

Klub přátel pardubicka v zahraničí byl posílen o dva nové členy.. Na Zlatém pobřeží ve státě Queensland v Austrálii provozuje svou lékařskou praksi /po australsku:SURGERY/,MUDr.Ondřej Rejda /na obrázku vpravo/. Pochází ze známé lékařské rodiny z Pardubic. /Jeho bratr Petr, také lékař, působí v St.Kilda,Vict./ Vlevo je krajan Dalimil Matus,který se narodil v Chrudimi 29.8.1921 a sloužil za války u čs.letectva v Anglii /povedl se mu útěk z věznice v Drážďanech a dostal se do Anglie přes Španělsko v r.1943;po válce byl učitelem létání v Prostějově./ "Danda" Matus a jeho paní /švédsko-něm.původu/ pořádají pikniky pro krajany z Brisbane a širokého okolí na své farmě v Mudgeeraba,Qld.

V Corio,ve státě Victoria v Austrálii -přes pěknou zátoku od města Melbourne- žije se svou paní, ve vilce se zahrádkou,krajan Kurt Herman. Pochází z Brna,kde jeho rodiče měli velký textilní obchod,nedaleko hlavního náměstí. Jako mladý chlapec se Kurt po německé okupaci dostal do Polska a do Sovětského svazu,kde byl za zlých podmínek internován. Později byl přidělen k sovětské skupině,která měla být shozena v týlu nepřítele. Přežil několik obtížných operací v jižním Polsku a na Ukrajině a jeho znalost několika jazyků byla nespornou výhodou. Nakonec se stal velitelem para skupiny "KIJEV" a odešel do exilu jako major československé armády.

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J. B. DANES
Family Trust Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/